

Poročna lista: --
 Leto leto . . . K 10—
 Pol leta 5—
 Četrt leta 2-50
 Mesечно 1—
Dunaj Avstrije: ----
 Leto leto 15—
Posamezne številke
 10 vinarjev. --

STRAŽA

Inserati ali oglasne
 se računajo po 12 v.
 od 6 redne polovici, pri
 večkratnih oglasnih v.
 --- popust.

„Straža“ izhaja v po-
 seljek in petek popoldne.
 Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravnništvo: Maribor
 Heroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
 vsak dan od 11.—12. ure popoldne.

Najnovejše avstrijsko uradno poročilo.

Dunaj, 27. jan.

Italijansko bojišče.

Na visoki planoti pri Asiagu in vzhodno od Brente je bilo artilerijsko delovanje tudi včeraj zelo živahno. Sovražni napad na naše postojanke na gori Monte Pertika je bil odbit.

Položaj v Rusiji.

V Rusiji se ustanavlja cela vrsta novih ljudovlad in sicer: Turkestan, Orenburg, Perm, Samara, Ufa, Kazan. Na Kavkazu se širi vstaja proti Kozakom in Rusom. Vstasi so se že polastili kozaške trdnjave Vedenj.

Boji med Rusi in Rumuni.

Rumuni so te dni zasedli rusko obmejno železniško postajo Unghani in so razorožili rusko posadko. Rumunske čete so baje zavzele mesto Kišinev. Vršijo se krvavi boji. Po največjih poročilih so Rumuni razorožili 2 ruska polka.

Japonci ne upajo na skorajšnji mir.

Japonski zunanji minister Motono je govoril dne 25. t. m. o japonski zunanji politiki. Izjavil je: Japonska se trdno oklepa zveze z Anglijo, tudi razmere s Kitajem in Ameriko so se zboljšale. Naraščanje nemške moči na Vzhodu se je moralo omejiti, ker je Nemčija ogrožala varnost daljnega Vzhoda. Zategadelj jo je Japonska iztirala iz Tsingtau-a. Sedaj je še malo upanja na mir, ker je med vojnimi cilji Nemčije in entente prevelika razlika.

Kdo ruši temelje Avstrije?

Dan za dnevom moremo čitati v nemškem časopisju očitania, da delamo Slovani na raztrganje Avstrije. Ker zahtevamo za se pravico samoodločbe, ker hočemo, da se bodoče razmerje avstrijskih narodov drug do drugega uredi na podlagi sporazuma svobodnih narodov med seboj in ne več na podlagi pravice močnejšega nad šibkejšim, ne na podlagi razmerja med narodi gospodje in narodi hlapci nas zmerjajo in psujejo z veleizdajalci in sovražniki države. Vse to nas pušča popolnoma hladne. Mi vemo, da je pot, po kateri hodimo, prava in s te poti nas ne odvrne ne psovanje ljudi, ki so vpili že včeraj, vpijejo danes in bodo vpili tudi jutri »Hoch Hohenzollern!« Krik ljudi, ki so s svojim srcem v Berlinu, krik ljudi, ki vidijo v »Rajhu« obljubljeno deželo in hrepene po njej, kakor Izraelci v puščavi, ljudi, ki smatrajo Slované za nemški gnoj, kakor se je izrazil njih veliki prerok Bismarck, krik takih ljudi nas ne more odvrniti od začete poti, on nas more kvečjem le potrditi v prepričanju, da smo na pravi poti. Vse to nas bi pustilo popolnoma hladno. Toda mi znamo, da izvestni ljudje širijo med ljudstvom o jugoslovanskem gibanju vse mogoče laži. Sicer lažejo že v svojem časopisju dovolj, a vsega se v časopis vendar ne upajo spraviti, ker je vsaka časo-

pisna vest pod kontrolo široke javnosti in zamore vsako laž odgovoriti tudi naše časopisje. Čegar pa ne morejo doseči javno in očito, to upajo doseči s prikritim rovarjenjem in varanjem nevednega ljudstva. Enemu pripovedujejo, da oni, ki se podpisuje za jugoslovansko državo, odreče zvestobo cesarju, drugim pripovedujejo, da otroci brez nemškega jezika ne bodo mogli živeti itd. Naše ljudstvo je probujeno dovolj, da se s takimi lažmi ne bo dalo odvrniti od poti, ki so mu jo pokazale njegove najbolj prosvitljene glave. Vendar pa moramo zavrniti nekatera glavna očitania, ki jih moramo poslušati dan za dnevom, a to so, da se hočemo odtrgati od Avstrije, da hočemo uničiti južnoavstrijsko nemštvo in da bi z ustanovitvijo jugoslovanske države bila Nemcem zaprta pot do Trsta. Oni, ki trdijo vse to, sicer vedo prav dobro, da to ni res, a široke in nevedne nemške mase jim vendar verujejo in za to jim gre. Mi moremo avstrijske razmere v marsikaterem oziru primerjati z razmerami v Rusiji. Različni ruski narodi in deli dosedanje ruske države so proglasili svojo neodvisnost. Toda vse te nove države-republike hočejo ostati z Rusijo v federativni zvezi. Kakor hitro se bodo torej sedajne anarhistične prilike v Rusiji nekoliko konsolidirale, bomo takoj zopet imeli veliko rusko državo, ki bo sicer na znotraj razdeljena na številne avtonomne, oziroma samostojne države, ki bo pa tvorila na zunaj trdno enoto: Federativna ruska republika. To so bile že od nekaj stare sanje Bakunina in tudi drugih ruskih revolucionarjev. In Rusija v tem oziru ne bi bila prva enaka državna tvorba. Saj imamo v tem oziru lep izgled v Švici, kjer tvori vsak izmed 22 kantonov samostojno državo na znotraj. Enak, oziroma podoben slučaj imamo v Združenih državah severo ameriških. 38 držav je na znotraj popolnoma samostojnih, samo gotove skupne zadeve in zastopstva na zunaj vodita vlada in kongres v Washingtonu. In naša zaveznica Nemčija? Tudi tu je kakih 40 držav in držav, ki imajo ne le svoje lastne vlade, temveč tudi lastne vladarje. Na zunaj pa je vendar Nemčija enotna država! V vseh tu navedenih slučajih vidimo praktično uresničen znani nemški rek: »Durch Vielheit zur Einheit.« To in nič drugega pa ne zahtevamo mi Jugoslovani in Čehi. To kar je združila zgodovina, se ne da kar naenkrat razdružiti. Rek Palackega: »Ako Avstrije ne bi bilo, bi jo morali ustanoviti«, velja še vedno. Seveda pa Palacky ni mislil na Avstrijo, kakoršno si predstavljajo Vsenemci, ampak na Avstrijo, ki bi bila vsem narodom pravična. Tekom časa je monarhija Habsburčanov doživela že mnogo metarfafov. Kakor vsak organizem, so tudi državne tvorbe podrejene nepravničnim spremembam in te še posebej. Pred tako novo spremembo je sedaj tudi naša monarhija. Da tako ne gre in ne pojde naprej, je menda jasno dovolj. Treba torej najti novo pot, novo obliko. Ako torej delamo za to preosnovo Avstrije tako, kakor to želi večina njenih narodov, delamo v interesu obstanka države same. Ne mi, ampak oni, ki se protivijo tej v zgodovinskem razvoju utemeljeni preosnovi Avstrije rušijo njene temelje.

Ostal nam bi še prigovor, da bi s samostojno jugoslovansko državo — ki si jo predstavljamo mi vedno le v zvezi s federativno Avstrijo — Nemcem bila zaprta pot do Trsta in Adrije. Ali Bavarska zapira Prusiji pot v Švico? Ali južni švicarski kantoni zapirajo severnim pot v Italijo in severni južnim v Nemčijo? Trst in Jadransko morje bi bila ravnotako odprta vsem narodom federativne,

kakor sta odprta onim dualistične Avstrije. A enemu bi se morali Nemci in Madžari seveda odpovedati! Nemškim in madžarskim uradnikom bi med nami odzvonilo. Prvi bi se morali za vedno odpovedati nadi, da zagospodujejo v Trstu, a drugi v Reki. To vedo tudi oni. In od tod ves krik.

Interpelacije naših poslancev.

Dogodek v Forminu pri Ptujju.

Interpelacija poslanca Brenčiča v imenu Jugoslovanskega kluba v seji dne 23. t. m. do notranjega in aprovizacijskega ministra.

Dne 5. jan. 1918 je prišel davčni asistent Wiederwohl iz Ptujja z asistenco treh vojakov in dveh civilistov v dopoldanskih urah v občino Formin, da pregleda rekvirirane zaloge žita. Ker je omenjeni glasom vseh nam došli poročil v občevanju s kmetijskim prebivalstvom nastopal pretirano strogo, se je sovraštvo prebivalstva v poglavitnem koncentriralo le na njegovo osebo. Takoj, ko je stopil v vas, ga je napadlo več oseb v ženskih oblekah ter je bilo med temi baje tudi nekaj preoblečenih moških in so mu prizadjali take poškodbe, da je čez nekaj ur umrl. Kakor je obžalovati ta dogodek sam ob sebi in kakor je obžalovati tudi usodo preveč vnetega uradnika, je vendar ta dogodek simptomatičen za veliko razburjenje, ki se je polastilo kmetijskega prebivalstva Spodnje-Stajerske vsled pretiranih in preveč brezobzirnih rekvizicij. Glavna krivda zadene šefa dežele, ekscelenco c. kr. namestnika v Gradcu, ki ne pozna usmiljenja s kmetom ter je za postopanje, ki presega vse meje vsled svojih strogih predpisov odgovoren tako, da je obupano prebivalstvo, ki je bilo v skrbeh za svojo lastno eksistenco, hotelo po tem obžalovanju vrednem koraku samopomoči. Zato vprašamo ekscelenco ministra za notranje zadeve in g. ministra za ljudsko prehrano:

1. Ali sta pripravljena ukazati, da bodo rekvizicijske komisije na Štajerskem nastopale napram prebivalstvu prijazno in obzirno, da se bodo izogibale vsake nepotrebne strogosti ter upoštevale tudi dejanske potrebe ljudstva?

2. Ali bosta dala njegovi ekscelenci c. kr. namestniku na Štajerskem navodila, da se morajo opeotovane nepotrebne in ljudstvo samo razburjajoče rekvizicije ustaviti in da se morajo prebivalstvu pustiti one zaloge, do katerih imajo v okviru zakonitih predpisov pravico?

Ustreljeni desetnik Ivan Tušak.

Dr. Benkovič in tovariši so interpelirali domobranskega ministra glede samovoljne usmrtitve desetnika 87. pešpolka Ivana Tušaka.

Desetnik Ivan Tušak 87. pešpolka, imetnik srebrne hrabrostne medalje, hraber in za službo vnet podčastnik in družinski oče, je bil poleti 1917 pridejen 4. bataljonu. Poveljstvo nad dvema stotnijama tega bataljona je imel oni čas, t. j. dne 27. jul. 1917, na Col Briconu v Fasanskih Alpah stotnik Wolfgang. Ta dan zjutraj je rekel neki četovodja desetniku Tušaku, ne da bi se držal oblike službenega povelja, marveč popolnoma kot tovariš, da bo moral on, Tušak, ta dan na patroljo. Nato je odgovoril Tušak, smehljajoč se in z naglasom, ki ga ni bilo smatrati za resnega: »Reci poročniku, da me to danes nič ne veseli, naj pošlje drugega.« Kakor se je pozneje izkazalo, ni niti četovodja, niti kdo drugi smatral teh besed za resne, marveč so jih tolmačili le tako, da se je hotel Tušak pošaliti, kar sicer ni bilo na mestu, pri čemur pa je izključeno, da bi ta vrl podčastnik ne bil hotel izvršiti danega mu povelja. Razgovor je bil popolnoma priprost, niti v obliki povelja s strani četovodje, niti v obliki kršenja subordinacije s strani desetnika Tušaka. Tudi dotični poročnik ni pripisoval stvari nobenega pomena, ker je bil prepričan, da bi desetnik Tušak ne mogel se upirati danemu povelju. Ko pa je izvedel

za stvar stotnik Wolfgang, jo je smatral takoj za krvavo resno ter začel govoriti o upor, strahopetnosti itd., za kar je smatral Tušakove besede, ter grozil, da bo dal moža ustreliti in takoj tudi na to deloval. Tako častniki kakor možstvo so bili prepadeni nad nastopom stotnika. Neposredni predstojnik desetnika Tušaka, omenjeni poročnik, je najprej v lastnem imenu prosil stotnika, da naj desetnika Tušaka ne da ustreliti, ker njegovih besed ni smatrati za resne. Pozneje je prosil stotnika še enkrat, da naj kljub tozadevnemu sklepu ostalih častnikov ne izvrši svojega namena. Stotnik je odgovoril osorno samo: „Odstopite!“ Desetnik Tušak je bil dve do tri ure po dogodku teatralično ustreljen. Stotnik Wolfgang je moža kratkoma vprašal, ali je omenjene besede res izrekel ali ne. Ko je ta odgovoril, pa se je vsako poizvedovanje kratkoma opustilo in se ni pripustil nadaljni zagovor moža, niti intervencija častnikov. Takoj se je na povelje Wolgang pripravilo za eksekucijo določeno možstvo ter je bilo za to določenih šest mož z nabitimi puškami. Wolfgang se je postavil zraven teh mož in zagrozil s takojšnjo smrtjo tistemu, kdor ne bi streljal na desetnika Tušaka, marveč v zrak. Tušaku so zavezali oči, stotnik Wolfgang je imel še nek teatralični nagovor na zbrano možstvo ter so ni pri tem vedel tako resno, kakor bi odgovarjalo trenutku. Predno je bilo dano povelje: „Streljaj!“, je hotel Tušak še nekaj reči in prositi, ni pa spravil čez ustnice drugih besed kakor: „Gospod stotnik, gospod stotnik!“ Segel je z roko proti ruti, s katero so mu bile zavezane oči. V tem trenutku je bilo pa že dano grozno povelje, puške so počile in Tušak se je zgrudil — mrtev!

To postopanje ne odgovarja niti predpisom vojaškega kazenskega zakona, niti predpisom službenika, glasom katerih je častnik upravičen v gotovih slučajih svoje podložnike pred sovražnikom na mestu usmrtiti. Prvič ne gre v tem slučaju za upor, še manj za strahopetnost, marveč kvečjemu za kršenje subordinacije, če vzamemo Tušakove besede za resne, kar pa je bilo po soglasnem mnenju častnikov in možstva izključeno. Zlasti vsi gospodje častniki — skoro brez izjeme nemške narodnosti — so bili prepričani o nedolžnosti moža.

Vprašamo: Ali bo Vaša ekscelenca pripravljena, podrobno preiskati omenjeni dogodek, eventualno uvesti kazenskopravno preiskavo, če taka še ni uvedena, in naznaniti nje izid, če je bila morda že uvedena? Ali hoče Vaša ekscelenca skrbeti, da dobi

Tušakova rodbina moralično in materialno zadoščenje v polni meri? Nadalje vprašamo, kako zanore Vaša ekscelenca upravičiti take dogodke? Kako je mogoče, da se taki dogodki ne kaznujejo? Ali je res, da je stotnik Wolfgang že leta 1914 v vojni proti Srbiji zagrešil taka strašna dejanja? Ali je Vaša ekscelenca pripravljena, poskrbeti, da se ta mož odstrani od njegove stotnije?

Preganjanje slovenskih uradnikov.

Posl. dr. Ravnihar je interpeliral vlado rad preganjanja nadrevidenta Ivana Kejžar in zahteva zadoščenje po nedolžnem preganjanju jugoslovanskim železničarjem.

Poslanec dr. Korošec in tovariši so stavili v seji državne zbornice dne 22. jan. interpelacijo glede na odprto pismo ptujskega župana Orniga, v katerem se imenovani pere in zatrjuje, da ni v nobeni zvezi s preganjanji Slovencev v ptujskem okraju v začetku vojske in obšir-

no interpelacijo, v kateri zahtevajo, da vlada natančneje preišče slučaje preganjanja slovenskih rodoljubov ob začetku vojske. V interpelaciji se zahteva, da vlada še enkrat natančno preišče vse slučaje preganjanja Slovencev in da dá žrtvam v popolni meri moralično in materialno zadoščenje.

Jugoslovanska deklaracija.

Duhovščina šaleške dekanije je podpisala naslednjo izjavo: V dobri zavesti pravične zahteve naroda, kojega zvesti sinovi biti si štejemo v posebno čast, pridružimo se duhovniki dekanije »Šaleška dolina« z veseljem deklaraciji Jugoslovanskega kluba z dne 30. maja 1917. Neovržno smo prepričani, da tvorimo tem močnejšo falango zoper kršitelje narodnih pravic, čim tesneje se družimo v stremljenju po skupnih interesih in zaupno se nadjamo, da z zmago nad sovražniki domovine doživimo v dogleđnem času ono zlato dobo, ko se nam udejavljajo visoki ideali, za katere se častno in slavno poteguje Jugoslovanski klub. Združeni v jugoslovanski domovini pod krepkim žezlom Habsburžanov še le upamo brez skrbi za svoj obstanek uživati dobrote onega sladkega miru, ki naj že skoraj venča neumorno prizadevanje Njih Svetosti papeža Benedikta XV., in čegar začetek naj tvori »najlepši dan« v življenju našega preljubljenega cesarja Karla I. — Sledi podpisani vseh dekanijskih duhovnikov.

Slovenske žene in dekleta občine Braslovče se z največjim navdušenjem pridružujemo izjavi slovenskega ženstva za ujedinjeno Jugoslavijo. V popolnem zaupanju izrekamo Jugoslovanskemu klubu najtoplejšo zahvalo za odločen nastop za našo pravično stvar. Kar najostreje pa obsojamo vsakogar, ki bi oviral delo za našo svetostvar ter kličemo iz celega srca: »Živela Jugoslavija!« — Sledi 847 podpisov.

V Št. Ilju v Slov. gor. je podpisalo jugoslovansko deklaracijo 895 zavednih žen in mladenk.

Ostale izjave za Jugoslavijo pričobčimo v petkovi številki.

Na bojiščih.

Na italijanski fronti artilerijski ogenj na celi črti. Sovražnik napada tudi v ozemlju Sedem občin. — Boji med Rusi in Rumuni se južno od Galca nadaljujejo. — Na francoski fronti nemška artilerija že več dni srdito obstreljuje francoske postojanke.

Položaj v Rusiji

je še vedno zelo nejasen. Dne 29. t. m. se bodo v Brestu-Litovskem nadaljevala mirovna

pogajanja. Grof Czernin je že odpotoval včeraj v Brest-Litovsk. Boljševiki so baje izgubili v Rusiji še mnogo tistega zaupanja, kar so ga imeli. Razpustili so s silo tudi kmetski svet. S tem so si odbili tudi večino kmetskega prebivalstva. — Pokrajina Turkestan se je proglasila za ljudovlado.

VABILO

na

občni zbor Slovenske Kmetke Zveze,

ki se bo vršil v pondeljek,

dne 4. februarja 1918 v dvorani
hotela „Beli vol“ v Celju.

Začetek ob 1/2 2. uri popoldan.

DNEVNI RED:

1. Poročilo o delovanju.
2. Naša politika.
3. Naše narodno gospodarstvo.
4. Slučajnosti.

ODBOR.

Politične vesti.

»Štajerca« je naše jugoslovansko gibanje spravilo popolnoma iz tira. V svojem deliriju, povzročenem po šnopsu, ometa okrog sebe in skuša ubiti jugoslovanskega zmaja. Kot odgovor »Štajercu« pa bo vsaka slovenska občina ter vsak zaveden Slovenec in Slovenka podpisal našo deklaracijo. Živel od nemškega jarma osvobojen jugoslovanski rod v samostojni habsburški Jugoslaviji!

Cesar v Budimpešti. Dne 25. t. m. se je cesar Karl odpeljal v Budimpešto, kjer so se vršila važna gospodarska politična posvetovanja. Dne 27. t. m. se je cesar zopet vrnil na Dunaj.

Reforme na Ogrskem. — Novo ministrstvo. — Nova vladna stranka. Wekerle bo vendar preustrojil svoje ministrstvo, katero je tako le sestavljeno: Predsedstvo Wekerle; finance: dr. Aleks. Popovicz; notranje zadeve: Ivan Toth; nauk in bogočastje: grof Alb. Apponyi; trgovina: Szterenyi; justica: dr. Vazcony; honved: baron Szurmay; poljedelstvo: grof Serenyi; prehodno gospodarstvo: Foldes in socialno oskrb: grof Batthyany. Novo ministrstvo se bo prihodnji teden predstavilo zbornici. Wekerle bo razvil svoj program. Na podlagi tega programa se bo sestavila nova vladna stranka, kateri bi načeloval grof Julij Andrassy.

Grof Czernin se je dne 27. t. m. zopet odpeljal v Brest Litovsk.

Nemški državni zbor (plenum) bo zboroval šele dne 19. februarja.

Državni tajnik Kühlmann je dne 25. januarja govoril v glavnem odseku nemškega državnega

LISTEK.

Pod isto streho.

Fr. Hr.

(Konec.)

V kotu nad malo železno pečjo je bil namestan različen papir in stare cunje. Poleg je stala omara.

Vrata so se držala le še na spodnjem sklepu, zgornji del je visel po strani.

V sobi je bila tihota, le Ivanovo težko dihanje jo je motilo in sitne muhe so se zaletavale v neprodarno šipo in silile v svetlobo.

Starka je prinesla malo mlačnega čaja.

»Stisnila sem ga, da ga je več. Na, Ivan — le pij!«

Ivan je leno vzdignil roko in malomarno pogledal. Dasi je prijel čašo, je vendar bil preslab, da bi jo držal. Starka mu jo je nastavila na blede usta.

V tem hipu je nekaj v kotu počilo. Ivan se je stresel in jaz sem se začudeno ozrl. Starka pa se je razveselila:

»O, hvala Bogu, hvala Bogu! Zdaj se je pa

vjela, tista dolga, celo noč nemirna in vriskajoča. Včasih sem mislila, da Ivan vzdihuje, je pa le ona cvilila. Na, Ivan, na, pij tvoj čaj!«

Tako mu ga je ponujala, da mu je ob robu ustnic na prsi kapljal.

»Ej, pa v tej-le sobi, gospod, je bivalo že veliko dijakov, ki so zdaj učenjaki. Že 20 let sem v tej hiši in oskrba dijakov je moje opravilo, seveda, poleg mnogo drugega. A zdaj je samo ta — sirotek. Glejte tam, gospod, sledil sem s pogledom za prstom proti oknu, »še zdaj so knjige na mizi. Pet jih je bilo še lani. Potem so šli k vojakom. Takoj, ko so bili potrjeni, so pustili knjige in rekli, naj jih počakajo, da pridejo nazaj. Pa jih najbrže ne bo več. Eden za jetiko doma umira, drugi je staknil neko nalezljivo bolezen, dva sta kot navadna vojaka na fronti. Pisala sta mi: Čeprav ste nas včasih trdo imeli, no, pa jih nisem, se vas vendar spominjava tu, kjer čakava smrti. Tej sva zapisana tako ali tako, ker nosiva neko znamko. Ivan mi je povedal, kaj to pomeni. Kar prekrižala sem se, da ni res, da bi moji dijaki bili v taki zvezi, moj Bog, da ne!«

Ivan je čul moj glas. Široko je razprl oči in me gledal.

Meni je bilo že tudi zelo sitno v sobi, zato sem se poslovil:

»Priatelj, želim vam, da kmalu zopet okrevate!«

Podal sem mu roko. In starki tudi. Ta pa mi jo je tako trdo držala, da sem jo moral močno odtegniti. A starka je šla za menoj:

»Gospod, še to! Ko sem šla doli po čaj, me je srečal policaj in me vprašal, kaj je Ivanu, da so ga pripeljali domov, če je bil ponoči doma. A povedala sem mu, da mu je slabo, pa je rekel: Saj mu je lahko slabo! Gadja zalega! Ponoči pa tak nemir delajo! Pa naš Ivan ga ni, vem, da ne, ker je bil doma. Saj sem ga slišala, kako je celo noč kašljal. Potem je pa šel!«

Pritrdil sem ji s tem, da sem ji prikimal, in odšel. Mislim sem si, zakaj pač ni prišel v sobo, da bi videl in ne bi bil ubogi dijak prepuščen le nerodni, sicer dobri starki. Želel bi, da bi od kleti do podstrešja pogledal, vse, kar je pod — isto streho.

Ko je tisti večer zahajajoče sonce ozarjalo nebo, sem opazoval streho te dvonadstropne hiše. Čez polovico je že padla črna senca sosednje, druga polovica je pa še mračno rumenela v večerni zarji. Ti umirajoči žarki pač niso bili dovolj močni, da bi osvetlili prostore te hiše. Treba bo počakati mladega solnca, polnega moči.

zboru o političnem položaju. Kaj posebnega mo ni povedal. Med drugim je rekel, da je rešitev vzhodnega vprašanja (mir z Rusijo) velika težava. Glavno sporno vprašanje je načelo samoodločbe narodov. Boljševiki zahtevajo, da se naj ljudstvu v zasedenih pokrajinah da pravica prostega in svobodnega ljudskega glasovanja, a Nemci stojijo na stališču, da ljudsko glasovanje ne bi bilo na mestu, da se naj pravica odločevanja prizna že izvoljenim zastopstvom v zasedenih pokrajinah. Kühlmann je nato branil generala Hoffmanna pred napadi radi njegovega nastopa v Brestu-Litovskem. Državni tajnik upa, da bo v bližnjem času prišlo do sklepa miru s Finsko in Ukrajino. Povdarjal je, da mora Nemčija, če hoče ostati močna, na vsak način obdržati zvezo v Avstro-Ogrsko.

Debata o Czerninovem govoru. V odseku za zunanje zadeve avstrijske delegacije se je dne 25. vršila debata o Czerninovem govoru, dr. vitez Bilinski, je zahteval, da se tudi avstrijski Poljaki združijo v novo Poljsko kraljestvo. Na očitjanje delegatov Daszynskega in dra. Ellenbogen, češ, da grof Czernin ni zabranil znanega govora pruskega generala Hoffmanna pri mirovni pogajanjih v Brestu Litovskem je izvajal naš zunanji minister sledeče: Razmerje med generalom Hoffmannom in in med menoj je približno tako, da jaz ne morem njemu in on ne meni predpisati, kaj bo kateri govoril in on ni mene vprašal, kaj bo govoril in tudi jaz nisem njega vprašal, kaj bom govoril. Ne odgovarja pa resnici, da bi bil govor generala Hoffmanna izbudil ogorčenje v ruski delegaciji. Kar pa dostaje vprašanja vojnih ciljev Avstrije in Nemčije, povdarjam, da je velika razlika med Avstrijo in Nemčijo v tem, ker poslednja ne tvori samo ozemlje v Evropi, ampak tudi njene obsežne kolonije, katere so sedaj zasedene po sovražniku, dočim ima zopet Nemčija zasedena ozemlja Francije, Belgije in Rusije. Umevno, da Nemčija ne more poprej izprazniti zasedenega ozemlja, dokler se ji ne vrnejo nazaj njene kolonije. Mi Avstrijci pa imamo srečo, da se nahajajo naše čete povsod na sovražnem ozemlju, izvzemši ozek pas ozemlja v Galiciji in da torej nimamo ničesar izgubiti. Kar pa dostaje zahteve, da naj napravimo red v notranjosti države, povdarjam, da soglašam. Ker se je pa reklo, da naš sedanji parlament splošne in enake volilne pravice ni v stanu, da bi rešil to nalogo, bi ne preostajalo ničesar drugega, nego oktroa. Svetovalo se mi je, da naj svoj govor, ki sem ga imel v sredo, sporočim po kaki nevtralni državi tudi Wilsonu. Izrecno naglašam, da je Wilson o tem govoru že obveščen. Glede uredbe razmer na Češkem pripomnim, da je to vprašanje naša notranja zadeva, ki pa ne spada v delokrog zunanjega ministra. Govorili so še delegati Miklas, Tomasek, in Langenhan. Delegat dr. Korošec je stavil sledeči predlog: Odsek z zadovoljstvom ugotavlja, da je monarhija po dolgotrajnih težavah vsaj v svojih oficielnih izjavah končno enkrat opustila svoj prejšnji pohlep po aneksijah. Za stvar miru bo pa ta napredek zelo malo vreden, dokler Bolgarija neprikrito vztraja na svojem starem aneksijskem programu, Nemčija pa prikrito. Šele energičen nastop proti tem aneksijskim pohleptom bi mogel brezpogojno mirovno voljo monarhije nedvomno dokazati. Nov dokaz za nastopajočo streznitev je tudi okolnost, da smatra grof Czernin Wilsonov program za sprejemljivo podlago za začetek pogovorov z Združenimi državami. Mirovna pogajanja za separaten mir z Rusijo ne dajejo zadostnega zagotovila za skorajšen sklep splošnega miru. Dejstvo, da se narodom Avstro-Ogrske ter Bosne in Hercegovine noče priznati pravice do samoodločbe, tvori še danes edino stvarno oviro za splošni mir. Spričo odgovornosti, ki vsled prehranjevalnih razmer narašča, je pričakovati, da bo streznenje tudi v tej smeri napredovalo. Odsek opominja zato v resni uri in pozivlje ministra, naj končno enkrat odkrito izjavi, da je monarhija v dosego skorajšnjega splošnega miru pripravljena, da tudi avstro-ogrskim narodom prizna pravico do samoodločbe, da pritegne na mirovna pogajanja zastopnike teh narodov in jim ondi zagotovi izvršitev njihove samoodločitvene pravice. Predlog delegata Miklasa, da izreče odsek zaupnico zunanjemu ministru, je bil sprejet s 14 glasovi proti 7 glasovom.

Dunajska „Reichspost“ je popolnoma prešla v tabor zagrizenih nasprotnikov katoliških Slovencev. Članek »Südslawische Politik« v št. 42 z dne 26. januarja pove dovolj. Čudno, da se še

sploh najdejo na Slovenskem ljudje, ki so naročeni na Reichspost.

Primitve Markhla! Nemcem nikakor niso po godu izjave tisočev in tisočev za jugoslovansko državo pod vlado Habsburžanov. Posebno so hudi na nabiratelje teh izjav. Toda Nemci naj primejo svojega poslanca Markhla za ušesa, ki je prvi začel povpraševati, ali so slovenske žene za Jugoslavijo. Bahal se je v parlamentu rekoč: »Jaz sem vprašal neko slovensko kmetico, če je za Jugoslavijo, pa mi je rekla, da ne«. Zdaj mu dajejo slovenske žene na tisoče odgovor, da so za njo. Da, da: »Mi vstajamo, a vas je strah!«

Vsenemci pod varstvom orožja. V soboto sta govorila vsenemška poslanca Wolf in Schreiter na zborovanju v Gradcu. Pred zborovališčem se je zbrala več tisoč glav broječa ljudska množica, ki je kričala: »Proč z vojnimi hujskači! Mi hočemo miru in kruha!« Policija je le s težavo obvarovala vsenemce, da niso bili pošteno tepeni. V zborovalno dvorano so frčali celi kosi železa.

Tedenske novice

Cerkvene vesti iz Koroške. O. Pij Žankar se je povrnil iz Gespa Svete zopet v Žabnice. Č. g. Franc Volc, kaplan v Grabštanju, je premeščen v Št. Jakob v Rožu, č. g. kaplan Mihael Čarf iz Št. Jakoba v R. pa v Grabštanju.

Poroka. G. Jože Černeč, trgovec v Št. Petru pod Sv. gorami, se je poročil z gđ. Mimi Janežič iz Bizeljskega. Obilo sreče!

Iz šole. Nadučitelj pri Sv. Antonu je postal Avgust Tomič, učitelj v Globokem, šolski vodja v Pamečah pa Martin Vrečko, začasni učitelj v Šoštanjju; definitivni so postali: učitelj v Št. Jakobu v Slov. gor. Karel Urlič, Emerih Dereani na Bregu pri Ptujju in Karel Namestnik na Tezni pri Mariboru.

Nemška poštenost, kje si? Ponočnjaki so v Mariboru poškodovali Schillerjev hrast v mestnem gaju in hraste na Kalvariji. V noči na 24. t. m. pa je bil poškodovan Jahnov spomenik v mestnem gaju. »Marburgerca« in za njo nemški listi v Gradcu namigajo, da so to pobalinstvo najbrž izvršili Slovenci. Proti takemu sumničenju odločno ugovarjamo. — Dejstvo je, da so nemški pobalini sami poškodovali Tappeinerjev spomenik in da so enaki fantalini, nahujskani po znani vsenemški denuncijantski družbi, poškodovali hraste in Jahnov spomenik. Ravno ista nemška in nemškutarška sodrga pobija okna po mestu in maže nedolžne napise. Poulična fakinaža iz nasprotnega tabora je poškodovala spomenike in hraste na račun Slovencev, da bi tako zopet imela kaj povoda za nadaljne »junaške čine« napram Slovincem. Nemška poštenost in nemška kultura, kje si?

Divjanje brez konca in kraja. Ker so nemški dijaki dobili nagobčnik, da po 6. uri zvečer ne smejo na ulico, je organizacija mariborske nemške fakinaže poslala v poulični boj komije, pomočnike in vajence, ki sedaj večer za večerom tulijo po ulicah. Policija se ne zgane. Zahtevamo odločno poddržavljenje mariborske mestne policije. Če vse to ne bo nič pomagalo, bomo pa Slovenci organizirali lastno obrambo. Če bo to nemškim prenapetnežem ljubo, dvomimo.

Nemci ubili rekvizijskega komisarja. »Slov. Narod« poroča, da so v Arnovžu v nemškem delu Štajerske tamošnji prebivalci v soboto, dne 19. t. m. napadli in ubili nekega komisarja rekvizijske komisije. Ti ljudje so bili Nemci, ki ne berejo slovenskih časopisov. Kaj poreče to pot ptujski »Štajerec«? Kako bode ta slučaj — opral? Po drobnosti o uboju še niso znane.

Za složno delo v „Slovenski Matici.“ »Slovenec« poroča, da so bivši odborniki »Slovenske Matice« pristaši S. L. S. pisali odboru pismo, v katerem predlagajo, naj se uvede za volitve v odbor »Matice« proporcni sistem. Ta predlog je gotovo zelo pameten in le v interesu razvoja zavoda samega. »Slovenska Matica« je zavod, ki ne bi se smel postaviti na tesnosrčno strankarsko stališče in zato je le obžalovati, da odbor »Matice« ni smatral niti potrebnim, da bi bil odgovoril na predlog S. L. S., a upamo, da se to še zgodi.

Domobranski minister o vojnih oprostitvah. V seji brambnega odseka državne zbornice dne 24. januarja je rekel domobranski minister, da je za sedaj nemogoče odpustiti iz vojaške službe črno-

vojnike, rojene leta 1867. Nadalje je rekel, da vlada namerava razveljaviti vse vojaške oprostitve črnovojniških zavezancev, rojenih v letih 1899 do 1894.

Vpoklic oproščenih. Domobranksko ministrstvo je razveljavilo oproščanje oseb letnikov 1899 do 1894. Od letnika 1900 pa se sploh nihče ne bo oprostil vojaške službe.

Dohodninski in rentni davek. Štajersko deželno finančno ravnateljstvo naznanja, da mora biti dohodninski in rentni davek za leto 1918 napovedan in priznan najpozneje do 31. januarja t. l., in sicer pri davčnem oddelku dotičnega okrajnega glavarstva. Dohodninski davek mora napovedati tisti, kateri ima letnih dohodkov več kakor 2000 K, rentni davek pa tisti, katerega dohodki iz rent znašajo več kakor 1600 K na leto. Zoper tozadavne prestopke, kot zamočanje dohodkov i. t. d. so določene visoke denarne globe in kazni zapora do 6 mesecev. Potrebne tiskovine se dobijo pri vseh davčnih oblastih.

Kmetijska šola v Št. Jurju ob juž. žel. je otvorila z januarjem letošnjega leta zopet redni pouk za kmetijske mladeniče. Z veseljem pozdravljamo, da se je v kljub vojnim zaprekam posrečilo ta za naš naraščaj tako važni pouk zopet nadaljevati in le želimo, da se kmetijska mladina v obilni meri oklepa tega našega lepo razvijajočega se zavoda!

Denarne pošiljate našim vojakom v ruskem vjetništvu. Ponekod je razširjena vest, da se denarne pošiljate za naše vojake, ki se nahajajo v ruskem vjetništvu, ne sprejemajo več. Ta vest pa ne odgovarja resnici, marveč še vedno sprejema take denarne pošiljate poizvedovalni urad za vojne vjetnike na Dunaju, oddelek E, I. okraj, Graben 17.

Konec poštnih zalepk. Trgovinsko ministrstvo je izdalo sdredbo, s katero se določa, da poštna uprava ne bo več izdajala poštnih zalepk po 15 vin., kakor hitro bodo uporabljene sedanje zaloge.

Promet s suhim sadjem. Centrala za preskrbo s suhim sadjem na Dunaju opetovano opozarja, da je vsaka kupčija s suhim sadjem vsled ministrske odredbe z dne 1. sept. 1917, drž. zak. št. 368, prepovedana. Pridelovalci suhega sadja so dolžni istega takoj naznaniti in sicer množino in vrsto suhega sadja, ki ga imajo v zalogi. Naznaniti se lahko naravnost na centralo, na občino ali pa nakupovalcu, ki je pooblaščen za nakupovanje v istem okraju. Edino isti nakupovalec ali pa od njega pooblaščen podnakupovalec sme kupovati suho sadje. Pridelovalci suhega sadja, kakor tudi vsi drugi, ki imajo istega v zalogi, so dolžni suho sadje prodati gori omer, nim nakupovalcem po določeni ceni. Prodaja suhega sadja na druge osebe, naj si bodo katerekoli (na. T. aprovizacijam, vojaštvu, bolnišnicam) je prepovedana. Za pošiljatev suhega sadja po železnici so, do Jena posebna prevozna dovoljenja (svetlo-zelena, katerih je beseda „Dörrobst“ že natisnjena). Ta dovoljenja daje „Gemüse-Obst-Stelle na Dunaju.“ Šiljatev suhega sadja na podlagi drugih prevoznih dovoljenj (na bele), je prepovedana ter se bodo take pošiljatev kazensko zasledovale.

Razne novice.

Odbor za rekviriranje. Ravnateljstvo ogrskih državnih železnic se je pritožilo pri državni policiji, da prebivalstvo bližnjih krajev, zlasti v Rakosszentmihalyju, prihaja na kolodvore ter si kratkoma vzame iz vagonov, kar potrebuje. Tako se dogaja, da ljudje čakajo na postajah na tovrne vlake in potem, ko dojdejo, kratkoma izpraznijo. Policija je poslala v Rakosszentmihalyju detektive na kolodvor in ti so dognali, da sodelujeta pri tem izpraznjevanju vagonov dve tretjini vsega prebivalstva občine. Tako odnašajo dan na dan s tega kolodvora nebroj meterskih stotov premoga in drv. Ljudje prihajajo i kar z vozovi in si nalože vpricho železniškega oboja, kar mislijo, da bodo mogli rabiti. Dogaja se to večidel zjutraj ob štirih. Železniško oboje je proti tem ljudem popolnoma brez moči, ker prihajajo i vadno v velikih gručah, razbijejo vrata na vagon in odnašajo blago. Železničarji imenujejo te „vr. Madžare rezignirano „odbor za rekviriranje.“ Nek ga dne so se hoteli železničarji ustaviti, pa so zelo slabo naleteli. Odbor za rekviriranje jih je kratk malo pretepel, tako da je moralo nekaj železničarjev v bolnico. Ti občinarji so potem redno odnašali L. le drva in premog, marveč tudi živila, žito, celo go vedo in prašiče. Večidel so izvršilni organi rekvizijskega odbora ženske. Enkrat so detektivi aretirali 57 oseb pri rekviziciji, med tem pa, ko so jih odgnali v vas, je drugi del rekvizijskega odbora rekviriral cel vagon drv. To moderno postopanje so

Nekdaj in sedaj. „Den“ piše: Leta 1603 je moral plačati vojvoda an Arnošt pl. Eisenach, kakor pričajo zapiski v starih arhivih, za par visokih čevljev 1 goldinar 15 krajcarjev, a sto let pozneje so že stali trikrat toliko. Koliko bi stali današnji dan visoki čevlji? Par čevljev, ki jih je takrat Jan Arnošt

Kopil na Dunaju, je stalo 24 krajcarjev; od raztrganih čevljev se je plačalo popravila 6 krajcarjev. In naposled navajamo tu dobeseden račun za gospo vojvodinjo iz leta 1591: „Par podplatov za čevlje naši milostivi knezinja 12 krajcarjev.“ To se bere v današnjih dneh, ko smo začeli nositi obutev z lesenimi podplati, kakor otroška pravljica.

Dopisi.

Maribor. Za mesec januar je prehranjevalni urad okrajnega glavarstva razdelil sladkor sledeče: Studenci: Preskrbovalni odbor 1270 kg, od prejšnjega meseca ostalo 20 kg; Dobrovo: Raunig 270; St. Ilj: Plevnik 350 (107), Gasser 200 (106), Herzog 400, Paleš 110, Hammer 100, Swaty 300; Fram: Zamolo 380, Kodrič 300, Högenwart 300; Kamnica: Poš 600 (100), Ravnjak 400; St. Jurij ob P.: Dobaj 600 (25); Jarenina: Cvilak 400, Kramberger 350 (25), Pinterič 200 (25), Jamernik 170 (30), Ferk 250 (20); St. Jakob: Arnuš 700, Schneeberger 400; Sv. Križ: Verdonig 480; Krčevine: Sock 300 (61), Serec 100 (110), Mydlil 570; Hoče: Polz 800 (107); Rače: Šijanec 300, Lašič 300; Gornja Sv. Kungota: Vaupotič 600 (25); Sp. Sv. Kungota: Vaupotič 300, Likavec 380. (Dalje orihodnjč.)

Sv. Križ pri Mariboru. V soboto, dne 19. januarja smo spremili k večnemu počitku tukajšnjega nadučitelja, g. Avguština Hauptman. Ker je bila njegova želja, da bi počivalo njegovo telo na lepem hribčku Sv. Urbana, se je udeležila njegovega pogreba nenavadno velika množica ljudstva vseh stanov, gg. stanovski tovariši od Sv. Duha, St. Jurija, Svecine, Gornje in Spodnje Sv. Kungote, iz Ruš, Maribora, Kamnice in Sv. Križa. Od doma do cerkve je vodil pogreb prič. g. Novak, župnik kamniški, sv. mašo je služil prič. g. o. Ciril iz Maribora ob asistenci gg. župnika V. Janžekoviča iz Svecine in M. Gaberca od Sv. Križa. Iz cerkve do groba je vodil sprevod č. g. župnik od Sv. Križa, ki je v kratkih besedah vzel slovo od ranjkega v imenu težko in nenadomestljivo udarjene rodbine, v imenu njegovih šolarjev, v imenu domačih faranov, stanovskih tovarišev, vseh prijateljev in znancev. V sporazumu z duhovščino je še potem govoril g. Ivan Robnik, kot njegov bivši sodelovatelj na šoli pri Sv. Križu zadnje besede ranjkemu učitelju, kmetu, ljubitelju slovenskega naroda in slovenske zemlje. Odličan obmejni Slovenec počiva na b r a n i k u — trdnjavi Sv. Urbana — verni sin vernega naroda. Verno ljudstvo se je ob njegovem odprtem grobu utrdilo v zavesti, da je v Križu usidrana naša sreča na tem in onem svetu. V grob polagamo verne in narod ne može, a njihove blage ideje nas ravno ob takih priložnostih tem bolj prevzemajo in vspodbujajo k večji odločnosti in vstrajnosti. G. nadučitelj Hauptman je umrl, a njegova dobra dela živijo med nami. Na njegovem domu so darovali njegovi prijatelji namesto venca na grob 304.— K za Tiskovni dom.

Ruše. Nekaj nemškomslečih Rušanov je po poročilu lista »Marburger Zeitung« darovalo 80 K za popravilo Jahnovega spomenika v Mariboru, ki so ga baje Slovenci tako poškovali, da se niti popraviti ne da. Kdor pa je podoba videl, jih obžaluje — naselili so Norbertu Jahnu. Ni se družega izvršilo, kakor da je nekdo s kako ostrino dvakrat nalahno potegnil čez obraz in komaj za spoznanje nakraspal zenici obeh oči. To je le toliko, da je pustil sled — da se je moglo hrup po časnikih zagnati. Popravljati ni namreč kaj, po pravila bo narava, ko se bo patina (rujavina) obnovila. Hudobno roko je pri tem delu očividno vodila ljubezen do očeta nemških turnerjev; sovrastvo bi bilo čisto drugače postopalo proti staremu hujšaku za revolucijo, ki pa se je pod zofoskril, ko so 18. oktobra 1848 izbruhnili nemiri v Frankfurtu in si je dal celo neki častitljivo sivo brado do golega obrti. Tak junak!

Selnica ob Dravi. Na gostiji pri g. Kotolenku se je nabralo 36 — K za slovenske oslepele vojake v Gradcu.

Slivnica pri Mariboru. Bralno društvo priredi na Svečnico, to je dne 2. svečana, gledališko igro z daklamacijo in petjem.

Slov. Bistrica. Preteklo soboto je umrl v Gradcu v 52. letu svoje starosti tukajšnji nadučitelj F. Koletnik. Njegovo truplo so prepeljali v Slov. Bistrico. Rajni je stal v prvih vrstah nemških bojevnikov in je bil steber tukajšnjega vsenemštva in nemškutarstva.

Črešnjevec. Umrl je Miroslav Žitnik, trdnoveren mož, zaveden narodnjak, izborni kmetovalec. Mlad oče zapuščaja same maloletne otroke. Vrlemu naročniku »Straže« svetica večna luč!

Gradec. Izvolitev prijorja pri usmiljenih bratih v Gradcu je padla na č. brata Pavla Berger, dose-

danjega subprijorja in začasnega vikarja. S to izvolitvijo je postal metropolitoprjor in definator graške provincije. Gospod je rodom Korošec, miroljuben in neumorno delaven član konventa, — a je popolnoma nezmožen slovensčine. Bi merodajni faktorji ne skrbeli za to, da bi se v takem konventu, kojega nemški in slovenski deželani prav obilo posetujejo, imenoval predstojnikom brat, ki je več obih deželnih jezikov?

Sv. Križ pri Ljutomeru. Dekliška Zveza vabi na proslavo svoje petletnice in dr. Krekovega spomina, ki jo priredi v Slomšekovi dvorani dne 2. in 3. febr. 1918 z izbranim sporedom. Čisti dobiček je namenjen za Krekov spomenik v Ljubljani in Tiskovni dom v Mariboru.

Ljutomer. Podpornemu društvu Franc Jožefove šole v Ljutomeru sta zopet naklonila po 20 K č. g. P. Janez Pavec, oskrbnik admontskih posestev v Gornji Radgoni in g. dr. Janko Babnik, minist. svetnik na Dunaju, za kateri velikodušni dar se odbor najsrčneje zahvaljuje. Bog plačaj!

Ljutomer. Groskopfovo posestvo s tremi hišami v trgu Ljutomer je kupil trgovec g. Miha Ci-merman.

Ptuj. Slovenski kmet nam piše: Župani ptujškega okraja, kateri ste se na shodu v Ptuj dali prevariti in ogoljufati od štajerske stranke, prekličite dotično izjavo ter se izjavite za jugoslovansko državo pod habsburškim žezlom. Povdarjam: Kri naših tisočeri junakov ne sme biti zastoj prelita, iz nje mora zrasti krepka, sveža jugoslovanska država, zvesta Bogu in cesarju. Rojaki na delo, ker časi so resni in podpiramo naše poslance v tem boju, obenem jim zakličimo »Slava!«

Obrež pri Središču. Tukaj se je poročil gosp. Anton Rajh z gospodično Ter. Modrinjak. Na gostiji se je nabralo 22 — K za Tiskovni dom. Vrlemu narodnemu paru obilo sreče!

Sv. Vid pri Ptuj. G. Kmetec Anton tukajšnji mostnar, zopet prodaja »Slov. Gospodarja« kakor poprej. Kdor gre čez most, ima priliko pri njem si kupiti naš priljubljeni list.

Konjice. Dekliška zveza v Konjicah ima svoj redni letni občni zbor na Svečnico, 2. t. m. popoldne po večernicah. Pridite v obilnem številu!

Sv. Peter na Medv. selu. Predstava veleznani mive igre »Egiptovski Jožef« se ponovi na Svečnico ob 3. popoldne. Prva predstava v nedeljo, dne 20. januarja se je našim mladeničem izvrstno posrečila.

Celje. Štajerska cesarska namestnija je imenovala kot prisednika iz stroke obrti pri c. kr. okr. komisiji za podporo za politični okraj Celje g. Bl. Zupanca iz Laškega. Kdor iz obrtnih krogov tega okraja se čuti zapostavljenega, se naj obrne do gori imenovanega.

Dobrna. Na svoji grajščini Dobrnca je v petek umrl po svoji galeriji slik znani g. Otto Miethke. Prepeljali so ga v Celje. Bil je dobrotnik naše cerkve. Daroval je n. prj za električno luč v cerkvi 100 K. Grad Dobrnca bo menda prodan.

Šoštanj. Tukajšnja dek. zveza priredi v nedeljo, dne 3. februarja 1918 ob 3. uri popoldne gledališko predstavo »Najdena hči« s srečolovom n pevskimi točkami. Čisti dobiček je namenjen

Zgubila

je uboga begunka iz Tolminkskega okraja listnice (notes s celim svojim imetjem 2500 do 2600 K). Kdo je našel, naj vrne z visoko nagrado pod naslovom Justina Čuk, Gomilsko, Štajersko.

Zelo lep kratek zimski jopič dekliško bluzo, površni jopič, svilnati robeč, robeč iz volne, nov površnik temne barve, neprežgano pristno kavo odka proti moki, žitu i. t. d. Vertačnik Maribor, Blumengasse št. 23, vrata 3.

Srejalne se ženska pisarniška ordonanca. Prošnjice, zmožne slovenskega in nemškega jezika, imajo prednost. Natančneje se izve pri nadomestni bateriji ces. in kr. poljskega havbičnega polka št. 28 artilerijska vojašnica v Mariboru.

Sprejemem dva učencu v uk, katera sta dobrih starišev, in sta vsaj z dobrim uspehom dovršila štiri-razredno ljudsko šolo. Ivan Rebek, stavljen in umetni ključavničar v Celju.

Kupim pianino, madraca in posteljni vložek za denar in druge stvari. Naslov v upravnistvu.

Vdova z 2 sinovoma išče službe kot majerica. Ana Golob pri gospej Štoj Amaliji, Sv. Ilj v Slov. gor.

Učenec, krepak in zdrav s primerno šolsko izobrazbo se sprejme takoj v trgovini s mešaním blagom L. Schwentner na Vraškem 39

domoljubnim in kulturnim namenom. Bližnji in daljni sosedi pridite!

Rajhenburg. Izobraževalno društvo ima svoj občni zbor na Svečnico popoldne po večernicah; obenem predavanje o dr. Jan. E. Kreku. Pridite!

Rajhenburg. V najkrajšem času začne trboveljska premogokopna družba zidati železnico od postaje v Rajhenburgu do premogovnika v Rašanju. Delali jo bodo Lahi vjetniki — bajé jih pride 2000 — les za barake, v katerih bodo stanovali, je že tu, postavljene bodo v bližini velike opekarne višje nove cerkve, katero je družba kupila od oo. trapistov. Družba misli premogovnik razširiti, da bi delalo v njem 1000 delavcev, kateri bi nakopali 300 vagonov premoga na dan. Vse to za kraj posebno za sedanje čase ni nič razveseljivega, novodošli bodo pač gotovo tudi hoteli živeti in kdo jih bo prehranil? Država ima itak večinoma vse svoje zaloge le na papirju, g. Jantschar pa je dal rekvirirati po okraju, kakor, da bi bil v sovrážni deželi, zato novoprišlih ne bomo nič kaj z veseljem sprejeli. — Vse naše občine so se izrekle za mir in Jugoslavijo, edino od tega pa tudi vsi pričakujemo odpomoči in zboljšanja sedanjih razmer.

Dobova. Dne 9. prosinca je nagloma vsled srčne kapi umrl Franc Toporišič, ud krajnega šolskega sveta in župan največje občine Sela, katera šteje 107 hišnin števil. Vesten, pravičen in ljudomil je bil v časti in v spoštovanju povsod. K grobu so ga spremljali mnogoštevilni prijatelji iz Dobove in Brežic. V miru počivaj, dober mož! — Maticice lanskega leta kažejo majhno statistiko, kakor že 50 let ne — rojenih je bilo 39, umrlo 40, poroka je bila samo 1. — Nekatero starše ponovno opozorimo na strogo nadzorstvo mladine in krčmarje na policijsko uro, da ne bo več krvavih veselje, sodnijskih preiskav in — pohujšanja.

Bočna. K našim hribovskim posestnikom se je zatekel neki mož, lično oblečen, mlad in srednje velikosti in je lagal, da je poslan od c. kr. okrajnega glavarstva v svrhu tega, da revidira zalogo žita, sena, stanje glav živine in tudi glede vzdrževalnih podpor. Dobro se mu je godilo zraven, da je bil povsod pri teh po navadi primerno pogošččen, so še mu eni dali kaj okroglega za »koleke«, dokler ga niso Nadbočani pri Pavelnu spoznali in ga izročili roki pravice, kateri pa se mu je posrečilo uiti. — Ne verjemite vsakomur, posebno ne tujcu, vsaj imamo že itak domačih dovolj, ki preiskujejejo trud naših rok!

Dva shoda. Poslanec Brenčič priredi na Svečnico 2. februarja ob 10. uri predp. v gostilni g. Zupančič v Ptuj javen političen shod, na katerem bo poročal o delovanju v državnem zboru. Želeti bi bilo, da se tega shoda udeležijo vsi župani, občinski svetovalci in odborniki kakor tudi drugi možje, žene, fantje in dekleta v obilnem številu. — Dne 3. februarja pa priredi poslanec Brenčič ob 11. uri predp. javen političen shod v gostilni kletarskega društva v Ormozju.

Na Najvišje dovolilo Njegovega ces. in kralj. apostolskega Veličanstva

Tretja izvanredna C. kr. državna loterija za vojaške dobrodelne namene.

Ta loterija v denarju vsebuje 21.146 dobitkov v gotovini v skupnem znesku 625.000 kron.

Glavni dobitek znaša:

200.000 kron.

Žrebanje je javno in se vrši na Dunaju dne

21. februarja 1918. Cena srečke 4 krone.

Dobe se srečke v oddelku za dobrodelne loterije na Dunaju, III., Vordere Zollamtsstrasse 5, v loterijskih kolekturah, v tobačnih trafikah, v davčnih, poštno-brzojavnih in železniških uradih, menjalnicah itd. Načrti za kupce srečk brezplačno. — Srečke se dopošljajo poštine prosto.

C. kr. generalno ravnateljstvo za državne loterije (oddelek za dobrodelne loterije).